

2. Određivanje gustoće tekućina

1. Ključni pojmovi

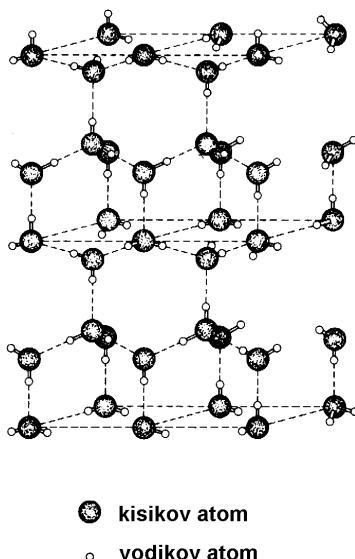
Gustoća, uzgon, težina, vaga, anomalija vode

2. Teorijski uvod

Sile među molekulama u tekućini drastično se smanjuju s povećavanjem njihove udaljenosti. Gustoća tekućina općenito se smanjuje s porastom temperature ako ne postoje drugi procesi koji bi zasjenili to pravilo. Koeficijent ekspanzije α pri nekoj temperaturi jest relativna promjena volumena tekućine s temperaturom, ne uzimajući u obzir isparavanje,

$$\alpha = \frac{1}{V_0} \frac{\partial V}{\partial T} = -\frac{1}{\rho_0} \frac{\partial \rho}{\partial T}. \quad (1)$$

Posljednja relacija dobije se deriviranjem $V = m/\rho$, gdje je masa m konstantna. Za većinu tekućina koeficijent ekspanzije malo se mijenja u području između tališta i vrelišta.

Slika 1. Kristalna struktura leda

Međutim, u slučaju vode to pravilo ne vrijedi. Struktura vode određena je vodikovim vezama među molekulama. U ledu je svaki atom kisika okružen četirima vodikovim atomima (slika 1). Dva vodikova atoma su iz „vlastite” molekule, vezana kovalentnom vezom i udaljena 0.1 nm, dok su preostala dva atoma iz susjednih molekula vezana vodikovom vezom te su udaljena 0.17 nm. Tako se tvori tetrahedralna kristalna struktura. Ta struktura nije najgušće moguće pakiranje molekula vode. S porastom temperature dolazi do taljenja leda i slabljenja vodikovih veza. Smanjuje se doseg uređenja, a molekule vode nastoje se što više međusobno približiti. Tako dolazi do porasta gustoće koja je maksimalna pri temperaturi od 4 °C. Iznad te temperature dolazi do termičke ekspanzije, koja raste s porastom temperature.

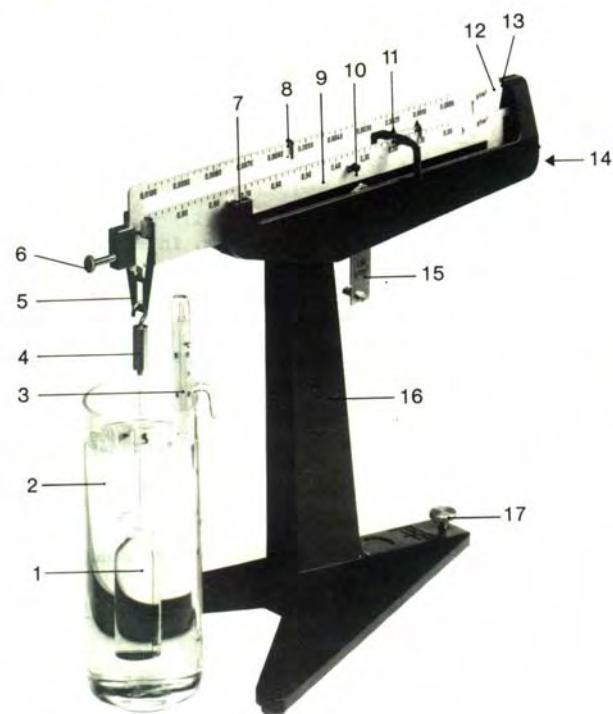
3. Mjerni uredaj i mjerjenje

U ovoj vježbi gustoća vode mjeri se metodom uzgona, koristeći se Mohr-Westphalovom vagom (slika 2). Na lijevi krak vase o nosač (5) je pomoću tanke žice obješen ronilac (1). Dva utega (jahača) (8) i (11), postavljena u krajnje položaje na desnoj strani, kompenziraju težinu ronioca tako da vaga pokazuje

ravnotežu (šiljci (12) i (13) stoje jedan nasuprot drugom). Ako ravnoteža nije postignuta, potrebno je vijkom (17) uravnotežiti vagu. Vijak (6) ne dirati! Prilikom uravnoteživanja vase, potrebno je da ronilac i žica budu potpuno suhi.

Uronimo li ronioca potpuno u tekućinu temperature T koja se nalazi u čaši (2), uzgon koji djeluje na ronioca uzrokuje da vaga više nije u položaju ravnoteže. Pomicanjem jahača možemo vagu ponovno dovesti u ravnotežni položaj, a položaji jahača daju nam traženu vrijednost gustoće mjerene tekućine. Poluga vase baždarena je tako da zbroj momenata sile od težine jahača odgovara težini istisnute tekućine. Uočite da je ovom vagom moguće određivati gustoće tekućina na točnost od 4 decimalne. Skala gustoće valjana je za točno određen volumen ronioca. Oprez! Pri pomicanju jahača obvezno pridržavati šiljke kako se vaga ne bi oštetila!

Kako bi se mogla regulirati temperatura mjerene tekućine (u našem slučaju destilirane vode), čaša (2) se uranja u vodenu kupku. U istu je kupku uronjena spirala koja u sebi sadržava električni grijач (otpornu žicu). Termostat mjeri temperaturu vode i prema potrebi uključuje struju grijaca kako bi se održavala željena temperatura. Termostat sadržava i elektromotor koji okreće osovinu na kojoj se nalazi rotor vodene crpke. Promatranjem oznaka na poleđini termostata i rasporeda cijevi, može se zaključiti kojim smjerom teče voda koju pokreće vodena crpka. Strujanje vode omogućuje brzu uspostavu termodinamičke ravnoteže.

Slika 2. Mohr-Westphalova vaga

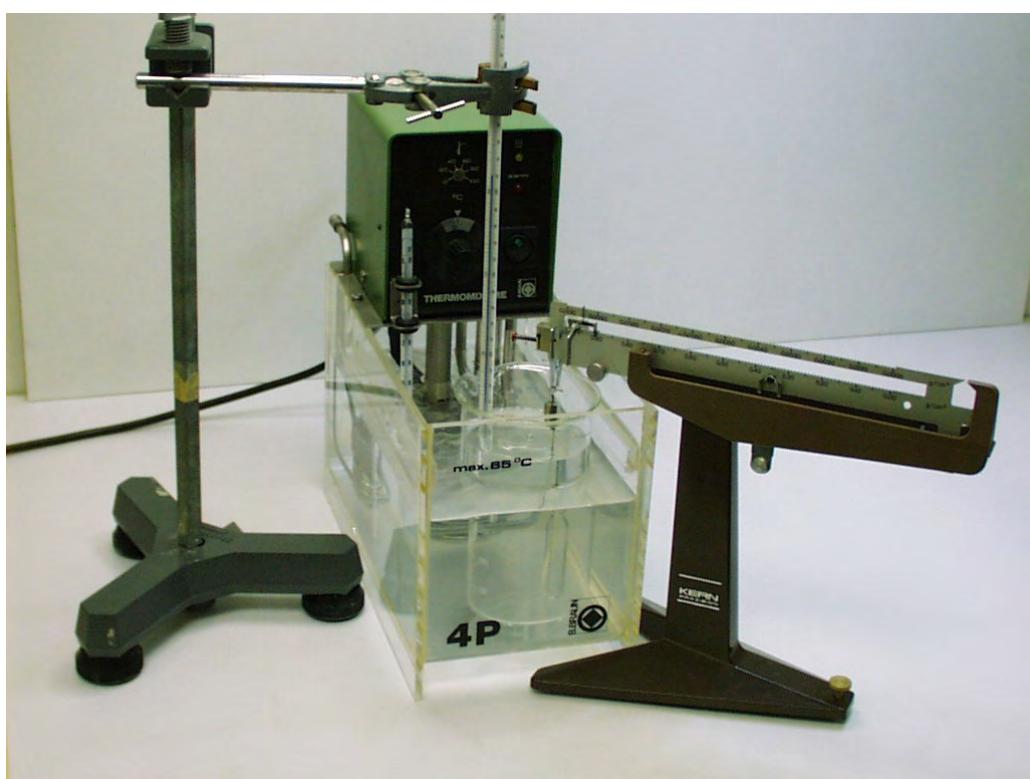
Mjerenje počinjemo hlađenjem vode u čaši do temperature bliske ledištu. Čašu s destiliranim vodom izvadimo iz kupke i u nju dodamo led iz hladnjaka (koji je spravljen od destilirane vode). Kad se smjesa dovoljno ohladi, čašu uronimo u kupku i počinjemo mjerenje. Pazite da vaga bude uravnotežena prije prvog uranjanja u čašu. Mjerenje od ledišta do sobne temperature obavljamo bez uključivanja grijaca. U početku se temperatura brzo mijenja pa je potrebno često očitavanje gustoće. Kad se temperatura približi sobnoj, promjene će biti spore pa se može nakratko uključivati grijac. Za temperature iznad sobne željena temperatura može se namjestiti termostatom i tako održavati konstantnom. Temperatura mjerene tekućine određuje se osjetljivim termometrom uronjenim u čašu. Budući da se koeficijent ekspanzije određuje iz

nagiba krivulje na željenoj temperaturi, potrebno je izmjeriti gušće točke oko $20\text{ }^{\circ}\text{C}$ i $40\text{ }^{\circ}\text{C}$ kako bi se mogao provesti račun linearne regresije i nagib pravca poistovjetiti s nagibom tangente.

U obradi rezultata treba linearnom regresijom odrediti $\partial\rho/\partial T$, a u jednadžbi (1) pretpostaviti da je apsolutni iznos ρ približno konstantan oko tražene temperature.

4. Zadaci

1. Izmjerite gustoću vode u temperaturnom intervalu od $0\text{ }^{\circ}\text{C}$ do $48\text{ }^{\circ}\text{C}$. Razmak temperatura na kojima se mjeri ne treba biti veći od $2\text{-}3\text{ }^{\circ}\text{C}$, a oko $20\text{ }^{\circ}\text{C}$ i $40\text{ }^{\circ}\text{C}$ i gušće.
2. Odredite koeficijent ekspanzije destilirane vode pri temperaturama $20\text{ }^{\circ}\text{C}$ i $40\text{ }^{\circ}\text{C}$.
3. Diskutirajte pogreške.

Slika 3. Mjerni postav